

ת"פ 69952/01/18 - מדינת ישראל נגד יוסף גנון

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 69952-01-18 מדינת ישראל נ' גנון

ת"פ 2767-12-18 מדינת ישראל נ' גנון

בפני	כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שני אסלן
נגד	
נאשם	יוסף גנון ע"י ב"כ עו"ד סגי זקס

החלטה

1. לפני בקשת ב"כ הנאשם לבחון שאלת אפשרות הטלת עונש מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, וזאת על אף עמדת הממונה על עבודות השירות (להלן: "**הממונה**") לפיה הנאשם איננו מתאים לריצוי עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות, וזאת אף במחיר השמתו של הנאשם במקום עבודה המרוחק ממקום מגוריו. לחילופין, עתר כי ככל וימצא בית המשפט כי הנאשם לא יכול לרצות המאסר בדרך זו, שלא באשמתו, יהיה נתון זה שיקול בשיקולי בית המשפט בגזירת עונשו.

2. ביום 02/12/18, במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם בביצוע עבירת הונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי **סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו - 1986** (להלן: "**חוק כרטיסי חיוב**").

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 17/08/17 בשעה 20:00 או בסמוך לכך, פרץ אחר לרכבה של המתלוננת וגנב מתא המטען של הרכב את תיקה של המתלוננת.

בסמוך לאחר המתואר, החזיק הנאשם בכרטיס האשראי אשר הוחזק בתוך תיקה של המתלוננת, בסמוך למכולת "הכוכב סימו" שברחוב עולי הגרדום באשקלון. בהמשך למתואר, בשעה 20:30 לערך, רכש הנאשם באמצעות כרטיס האשראי פאקט סיגריות בסכום של 350 ₪.

לבקשת הנאשם צורף תיק נוסף, ת"פ 2767-12-18, בו הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי **סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב - 1982** (להלן: "**חוק התקשורת**"), ועבירת הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי **סעיף 287(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977** (להלן: "**חוק העונשין**"),

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כיביום 06/06/18, במסגרת ה"ט 1509-06-18, הורה בית המשפט על הרחקתו

של הנאשם מהקטינה ט.פ (להלן: "המתלוננת") ועל אי יצירת קשר, ישיר או עקיף, עמה, וזאת עד ליום 03/12/18.

על מנת להקשות על הנאשם מלצור עמה קשר, אף החליפה את מספר קו הטלפון הנייד שברשותה.

בתאריך 24/06/18 בשעה 22:00 או בסמוך לכך, חייגה המתלוננת בטעות, דרך אפליקציית ווסטאפ, למספר הטלפון של הנאשם, וניתקה מיד כשהבינה את הטעות.

בהמשך למתואר, בתאריך 25/06/18 בשעה 01:11, חייג הנאשם למתלוננת, כשהוא חוסה את מספרו, והמתלוננת ענתה לשיחה. משזיהתה המתלוננת את קולו של הנאשם - ביקשה ממנו שיחדל מלהתקשר אליה, והנאשם הזדהה בכזב כ"אבירם".

בהמשך למתואר, חייג הנאשם מספר פעמים למספר הטלפון של המתלוננת, וזאת בסמוך לשעות 02:04, 02:07, 02:11, 02:17, 02:19, 02:27, 02:29 (2 שיחות), 02:30, 02:31, 02:37, כשהוא שוב מקפיד לחסות את מספרו. חלק מהשיחות הוקלטו על ידי המתלוננת ובאחת מהן הזדהה בכזב כ"יצחק".

3. מבלי לקבוע מסמרות ועל מנת שמלוא התמונה תהיה לפני בית משפט, לאחר שהצדדים טענו לעונש וטרם מתן גזר הדין, הורתי על הפניית הנאשם לקבלת חוות דעת מטעם הממונה.

4. בחוות דעת הממונה מיום 19/04/20 עלה כי בשאלת ההתאמה ובהתאם לקבוע בסעיף 51ב. (ב1)(1) לחוק העונשין, התקבלה חוות דעת מודיעין משטרת ישראל לפיה על הנאשם "קיים מידע המצביע על קיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, לרבות בנאשם/עובד השירות עצמו, אם ירצה או ימשיך לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות... משטרת ישראל מתנגדת להעסקת הנאשם בעבודות שירות".

משכך, קבע הממונה כי אין התאמה לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

5. לבקשת ב"כ הנאשם, קצין מודיעין תחנת אשקלון התייצב לדיון אשר התקיים ביום 28/06/20, ובית המשפט שמע הסבריו במעמד צד אחד. דיון זה תועד בפרוטוקול חסוי.

6. ב"כ הנאשם טען כי לאחר שיחות שקיים עם הנאשם ובני משפחתו מבין כי המניעה לבצע עבודות שירות נובעת ככל הנראה מגורם אחר שביקש בזמן מסוים לפגוע בנאשם. לטענתו, כיום הנאשם נמצא במקום אחר, שולב בעבר בישיבה וכיום משולב בתעסוקה, וכבר לא מעורב עם אותם גורמים.

בעניין זה העיד אחיו של הנאשם בפני ביום 16/6/20 בדבר השינוי שחל באחיו, הנאשם. לטענתו, מאז שילובו בישיבה חל שינוי בנאשם, כיום הוא עובד ומתנהג באופן מכבד בבית.

לאור זאת, חושב ב"כ הנאשם כי הסבירות לפגיעה בו נמוכה. עם זאת, הבהיר כי לא היה רוצה לסכן את הנאשם את הסביבה באיזשהו אופן, ומשכך ככל שימצא בית המשפט כי המניעה לריצוי עבודות שירות אינן מצד הנאשם - יהווה זה

שיקול בשיקולי בית משפט בעת קביעת העונש.

לאחר שעיינ ב"כ הנאשם בכתב אישום אשר הוצג לו, המהווה חלק מהבסיס לעמדת המשטרה, ציין כי ממנו עולה כי לפני כ-7 חודשים נעשה ניסיון להצתת רכבו של הנאשם לאחר שנטען כי לא העביר שיקים מסוימים שהיה צריך להעביר. עוד ציין כי מדובר בגורמים שונים מאלה שסבר, וכי מניח שמדובר בגורמים עברייניים אשר מחזקים טענתו לפיה הנאשם נמצא בסיכון, ומדובר בחשש לפגיעה בו ולא בסביבה.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי ניכר מהתנהגותו של הנאשם כי עבר שינוי משמעותי לטובה וכי הסיכון ממנו פחת באופן משמעותי, אך כי איננו יכול להעריך את הסיכון הקיים כלפיו.

לאור האמור, טען כי ככל שבית המשפט שוכנע כי לא ניתן להטיל על הנאשם מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, העונש שיוטל צריך להיות צופה פני עתיד ולא חמור יותר בנסיבות אלה.

דין והכרעה

7. **סעיף 51ב. (ב) לחוק העונשין** קובע כי בית המשפט לא יחליט על ריצוי עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות אלא אם כן מתקיימים כל אלה:

"(1) בית המשפט קיבל, לפני מתן גזר הדין, חוות דעת מטעם הממונה (בסימן זה - חוות דעת הממונה) בדבר התאמתו של הנאשם לעבודת שירות, וכן בדבר האפשרות להשמתו בה ובדבר עבודת השירות שהנאשם יכול לעבוד בה והתנאים שבהם תבוצע;

...

בסעיף 51ב. (ב1) לחוק העונשין נקבע כי בחוות דעת הממונה יפורטו אלה:

"(1) התאמתו, אי-התאמתו או מגבלות על התאמתו של הנאשם לביצוע עונשו בעבודת שירות, נוכח קיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, לרבות בנאשם עצמו, אם יישא הנאשם את עונש המאסר בעבודת שירות; קביעת אי-התאמתו או מגבלות על התאמתו של הנאשם תתבסס על חוות דעת שקיבל הממונה, אם ניתנה כזו, מקצין משטרה שהסמך לכך ראש אגף החקירות והמודיעין במשטרת ישראל, עובד שירות הביטחון הכללי שהסמך לכך ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי או קצין בשירות בתי הסוהר שהסמך לכך ראש חטיבת המודיעין בשירות בתי הסוהר, לפי העניין;

..."

סעיפים 51ב. (ב2) ו-(ב3) לחוק העונשין מוסיפים וקובעים כי: **"לצורך השמת הנאשם בסוג מסוים של עבודת שירות, נוכח קיומן של מגבלות השמה, רשאי הממונה להתבסס על המידע המנוי בסעיף קטן (ב1)(2)(א) עד (ו) ...**

לא מצא הממונה מקום מתאים להשמת הנאשם בעבודת שירות, נוכח המידע המנוי בסעיף קטן (1)(2)(א) עד (ו), יודיע על כך לבית המשפט "...

כמו כן, סעיף 51ב. (4) לחוק העונשין קובע כי:

... (3) בית המשפט רשאי לעיין במידע חסוי אף שלא בנוכחות הנאשם ובא כוחו ובלי לגלות להם את תוכנו, אלא אם כן התנגד הנאשם לעיין בית המשפט במידע החסוי; התנגדות כאמור תיחשב כחזרה מהסכמת הנאשם לנשיאת עונשו בעבודת שירות;

...

(5) לצורך החלטתו בעניין התאמתו בלבד של הנאשם לעבודת שירות, רשאי בית המשפט להביא בחשבון גם מידע חסוי שהובא לפניו לפי סעיף קטן זה.
(ג) בית המשפט רשאי לקבוע תנאים לעבודת שירות.

... "

8. כידוע, ריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות מהווה פריווילגיה שניתנת לנאשם, בין היתר, משיקולי שיקום. משכך, במקרים בהם לא מתאפשר לנאשם לרצות עבודות השירות, תישלל ממנו פריווילגיה זו וכפועל יוצא, ימשיך לרצות עונשו מאחורי סורג ובריח.

ודוק, סעיף 51ב וסעיף 51א(1)(2) לחוק העונשין קובעים רף של "יסוד סביר לחשש" בלבד לצורך קביעה כי נאשם מסכן עצמו או אחרים.

ראו: ע"פ 6040/18 פלוני נגד מדינת ישראל (24/11/11).

9. כמפורט לעיל, בדיון אשר התקיים ביום 28/06/20, שמעתי עמדתו של קצין המודיעין במעמד צד אחד.

מהנתונים שהוצגו בפניי עולה כי החשש מבוסס על ידע שנצבר במהלך מספר חודשים שקדמו לדיון זה. עוד לקחתי בחשבון תוכן הידע והמיקום הגאוגרפי בו קיים אותו יסוד סביר לחשד.

נימוקים מפורטים וחסויים נרשמו בהמשך לפרוטוקול החסוי.

בשוקלי שיקולים אלה, באתי לכלל מסקנה כי ניתן למצוא מקום השמה מתאים לנאשם ככל שזה יהא באזור מרוחק צפונית לאזור מגוריו של הנאשם. אשר על כן, אני מורה לממונה למצוא מקום השמה מתאים במרכז הארץ או צפונה ממנו.

חוות דעת ממונה תוגש עד יום 13/7/20.

11. ההחלטה תומצא בדחיפות לב"כ הצדדים ולממונה.

ניתנה היום, י' תמוז תש"פ, 02 יולי 2020, בהעדר הצדדים.